

in vodopravna obravnavanja še niso dovršena, nemore se potakem tudi to delo pričeti.

Iz teh, iz aktov povzetih podatkov zamore dr. Ploj povzeti, da se od slovensko-klerikalne strani za regulacijo Pesnice sploh ni nič storilo, dalje, da so vsi načrti od dežele izdelani in so se denarji privolili; končno, da se je delo prve proge vsled rekurzov zavleklo, da pa glede druge in tretje proge akt pri poljedeljskem ministerstvu leži.

Dežela storila je vse kar je v njeni moči, deželni odbor tedaj ne goni „maloveselo“ politiko in ne razvija „čudno“ oskrbovanje, tudi je popolnoma nesnično, da bi se od dežele v tej zadevi nič doseči ne dalo, res pa je, da se poslanci, na čelu jim dr. Ploj, izogibajo koristi svojih volilcev zastopati, se pri najvažnejših prašanjih popolnoma odstranijo in svojo pomanjkljivost na interesih in študijah skozi obrekovanje drugih pokriti skušajo.

Vojna v Južni Afriki.

Zadnje čase dohajajo zopet številnejša poročila iz južnoafričanskega bojišča. Bitke in male praske se vrše pogostoma v Kaplandiji in v Transvaalu. Vojna se torej nadaljuje in nič ne kaže, da bi se bližal konec. Dewet je nekaj časa počival s svojimi oddelki, ter ta čas porabil za to, da je svojo vojsko organiziral in discipliniral. Sedaj pa namerava iznova začeti z ofenzivo, ter se loti v družbi s predsednikom Steinom novih operacij v Oranju. Krüger je dobil obvestilo, da stoji še 24.000 Burov pod puško, ter da je med njimi 7000 Burov iz Kaplandije. Število Burov, ki so še v vojni, je menda malo pretirano, a gotovo je še tako veliko, da bode vojna, — kar priznavajo tudi Angleži — trpela vsaj še pol leta, predno se sklene mir. Vse pa kaže, da bodo morali odnehati Angleži, ter se zadovoljiti z moralnimi, ne pa dejstvenimi uspehi. General Delarey je angleške odelke pod generalom Babingtonom blizu Hartebeestfonteina tako zdelal, da so vsaj za nekaj časa za boj nesposbni.

meni tacega. Ogledujem in ogledujem se, a našel nisem ničesar.

„Glej ga, glej ga, kakšni je zadej! S kurami se je menda tepel“, tako so upili paglavci.

Kaj pa, ko bi jaz imel kako liso na hrbtu, mi je šinilo v glavo in takoj stopim v prvo vežo, kjer slečem suknjo in jo ogledam na hrbtu.

O primaruha! Grom in pojata! — Na hrbtu suknje so se poznale dve strte jajce. Rumenjak in belak sta se lepo daleč na okoli razmazala, luščine so se pa držale suknje kakor pečat.

Zvečer, ko sem se ves utrujen vlegel v slamo, vlegel sem se tudi ne dve jajci, a zapazil nisem radi utrujenosti.

Kaj sem si hotel! Suknje nisem mogel več take obleči, ampak zgrnil sem jo čez roko in jo mahal po najbolj temnih stranskih ulicah do vode, kjer bi si bil suknjo osnažil.

Velike operacije Frenha v jugozahodnem delu Transvaala so ostale brez uspeha in general Botha se je utaboril v Ermelu, kjer je vsak čas pripravljen začeti boj iznova. Botha sam je naslikal Krügerju vojni položaj, ki je za Bure bajè jako ugoden, ter izjavil, da ne odneha do zadnjega diha, ako Angleži ne priznajo neodvisnosti burskih dveh republik. Frenh je je sedaj bolan v Kapstadt, ker ima hudo mrzlico, malarijo. V Kaplandiji so Buri v okolici Cradocka, kjer je menda general Kruitzinger, porušili več angleških nasipov. Ponoči je ustavljen ves promet. Ali so Buri v zadnjih večjih bitkah v severnem in vshodnem Transvaalu res imeli tako velike izgube, kakor poročajo angleški listi, se izkaže kmalu, ko dospó še druga zaneslivejša poročila. „Times“ poroča, da so imele angleške operacije v Buschfeldu velike uspehe, da se je udalo, ali bilo ujetih 1500 oboroženih Burov, da so Angleži zasedli Pietermaritzburg in da se godi Burom v Buschfeldu slabša kot Angležem. Tudi ta renomaža ni potrjena. Vojni poročevalec lista „Daily News“ pa vzlic temu javlja, da je Botha pogajanja, katera mu je ponudil lord Kitschenor, odklonil, ako ne dovoli Anglija neodvisnosti Burov. Dokler so Buri tako ponosni in nepristopni, se gotovo ne more trditi, da jim vojna sreča ni mila!

Razne stvari.

Iz Podjunske doline na Koroškem. Harihovo posestvo v Doberli vesi kupil je pred kratkem eden najbolj zagrizenih klerikalcev imenom Sekol p. d. Babič, ki ima tudi sina, ki za „gospoda“ študira. Temu se tukaj vse čudi, kajti znano je vsakemu, da je bil Babič dosedaj posestnik le prav skromne bajtice ki bi njega in njegove ljudi le prav slabo redila, če bi sam k sreči ne izvrševal črevljarske obrti. Zato pa se tukaj tudi govori, da so najbrže drugi pri tem kupu deležni in da irga Sekol le postransko vlogo. Ni potreba dosti uganjevati, uganka je hitro rešena: lastniki one slavno znane gospodarske zadruge v Sinči vesi, ustanoviti hočejo namreč v Doberli vesi

Toda s tem, da sem nesel suknjo na roki in jo mahal v rokavih, prišel z deža pod kap.

Srajca moja je bila vse drugo prej nego srajca. Umazana je bila tako, da človek ni spoznal ali je bila nova, bela ali siva, ali kakšna. Na lahtih bila je strgana in kazal sem radovednemu občinstvu svoje potolčene lahte.

Zopet so se mi smejali in me imeli za malo prismukjenega, ker nosim sukno v roki in kažem črno srajco.

Toda kmalu sem se spravil iz mesta in prišel do vode, kjer sem ribal in drgal suknjo tako dolgo, da se ni več poznalo. Potlej sem se pa vlegel oblečen na prod in kazal hrbet ljubemu solncu, da bi ga posušilo; ležal in grel sem se kakor martinček.

